

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 6Csp/41/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718202802
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Mišúnová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2021:3718202802.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudkyňou JUDr. Dagmar Mišúnovou v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, proti žalovanému C. P., L.. XX.X.XXXX, J. C. XXX-X/XXX, G. J., P..Č.. E. Ú. K. L. E., o zaplatenie 5.000,00 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 20,90 % ročne zo sumy 5 000,00 Eur od 26.12.2024 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi zmluvné úroky vo výške 4.334,20 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58,52 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca - Poštová banka, a.s. sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 5.000,00 eur, úroky z istiny do 31.8.2018 vo výške 4.291,13 eur, zmluvný úrok vo výške 20,90 % ročne zo sumy 5.000,00 eur od 1.9.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 5.000,00 eur od 1.9.2018 do zaplatenia, bankové poplatky 39,65 eur a náhradu trov konania. Uviedol, že dňa 9.12.2014 uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere č. 1493193556, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 5.000,00 eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach, pričom celý úver s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 25.12.2024. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy o úvere boli aj Obchodné podmienky pôvodného žalobcu (postupcu) pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky postupcu a Sadzobník poplatkov postupcu. Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru, právny predchodca žalobcu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 7.12.2015 tento úver za predčasne splatný. Žalovaný uhradil na uvedený úver sumu 308,92 eur, pričom uvedená suma bola celá započítaná na úroky. Žalovaný po podaní žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. Pôvodný žalobca uviedol, že má nárok aj na zmluvné úroky. Úroky z úveru sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy a predstavujú cenu úveru, ktorú je dlžník povinný platiť od okamihu reálneho poskytnutia peňazí do okamihu ich reálneho vrátenia, a to bez ohľadu na to, či lehotu splatenia celého dlhu vrátane úrokov z úveru dodrží alebo sa dostane do omeškania. Skutočnosť, že po zosplatnení vznikol žalobcovi nárok aj na úrok z omeškania neznamena zánik nároku žalobcu na

zaplatenie zmluvného úroku v požadovanej výške. Súbežné uplatňovanie nároku na zmluvný úrok a na úrok z omeškania nemôže byť považované za dvojité sankcionovanie žalovaného. Ďalej uviedol, že žalovaný od poskytnutia úveru uhradil celkovo sumu vo výške 308,92 eur, ktorú celú započítal na úroky (úrok z omeškania a zmluvný úrok). Suma zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 2.857,29 eur a suma úrokov do 31.8.2018 je vo výške 703,54 eur, teda spolu vo výške 3.560,83 eur, od ktorej bola odpočítaná úhrada žalovaného 308,92 eur. Výsledná suma zmluvných úrokov do predčasnej splatnosti a úrokov z omeškania do 31.8.2018 je vo výške 3.251,91 eur. Suma zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti je vo výške 3.896,56 eur a suma úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti je vo výške 703,54 eur, teda spolu vo výške 4.600,10 eur, od ktorej boli odpočítané úhrady žalovaného 308,92 eur. Výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru je 4291,19 eur, z čoho je žalobou uplatnených 4.291,13 eur. Zrátané úroky do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru sú 2.857,29 eur spolu s úrokmi od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do 31.8.2018 /703,54 eur/ predstavujú sumu 3.560,83 eur, teda sumu vyčíslených zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do 31.8.2018 /2.857,29 + 703,54 eur = 3.560,83 eur/. Ďalej uviedol, že žalovaného upozornil na možnosť predčasného splatenia úveru listom zo dňa 19.11.2015.

2. Na preukázanie svojich tvrdení pôvodný žalobca k žalobe pripojil: Zmluvu o úvere - dobrá pôžička zo dňa 9.12.2014, Výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 7.12.2015 a doručenkú od žalovaného k tejto výzve, upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 19.11.2015, podací hárok č. EPH005726684, Aktuálny stav úveru ku dňu 31.8.2018, Sadzobník poplatkov právneho predchodcu žalobcu účinný od 1.10.2014, Obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu pre spotrebiteľské úvery účinné od 28.6.2014, Všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu účinné od 28.6.2014.

3. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 6Csp/41/2018 - 130 zo dňa 06.06.2019, ktorým vo výroku I. žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 5.000,00 eur, vyčíslené úroky a úroky z omeškania vo výške 3.251,86 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z istiny 5.000,00 eur od 1.9.2018 do zaplatenia a bankové poplatky vo výške 4,47 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšku súd žalobu zamietol. Výrokom III. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 63,70 %. Vychádzal zo zistenia, že medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Poštová banka, a.s. a žalovaným vznikol právny vzťah zo zmluvy o úvere zo dňa 9.12.2014 uzatvorenej podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe predmetnej zmluvy sa právny predchodca žalobcu ako banka v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zaviazal poskytnúť žalovanému ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi peňažné prostriedky a žalovaný sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných splátkach. Aktívna legitimácia žalobcu v spore bola daná na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2018 zo dňa 20.12.2018 a Prílohy k uvedenej zmluve, na základe ktorej právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Ďalej mal súd za preukázané, že predmetom uvedenej zmluvy o úvere bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 5.000 eur, ktoré finančné prostriedky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach vo výške 101 eur, spolu s dohodnutým úrokom z úveru vo výške 20,90 % ročne. Súd mal za nesporne preukázané, že právny predchodca žalobcu žalovanému úver poskytol, pričom žalovaný úver nespĺcal riadne a včas. Na základe toho ho vyzval v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na zaplatenie omeškaných splátok s tým, že ho upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy si uplatní právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a požiada o zaplatenie celej pohľadávky. Pretože žalovaný napriek výzve svoj dlh neuhradil, právny predchodca žalobcu v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka a článkom VI bodom 6.8 Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery, predmetný úver ku dňu 7.12.2015 dôvodne zosplatil. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 5.000 eur, pričom žalovaný z tohto úveru uhradil dňu podania žaloby sumu vo výške 308,92 eur, ktorú sumu započítal žalobca na úroky, z ktorého dôvodu si voči žalovanému oprávnené uplatnil žalovanú istinu vo výške 5.000 eur, ktorú súd žalobcovi ako dôvodne uplatnenú priznal. Ďalej súd ako dôvodne uplatnené priznal žalobcovi vyčíslené úroky a úroky z omeškania vo výške 3251,86 eur, ktoré predstavujú úroky vyčíslené do vyhlásenia predčasnej splatnosti (7.12.2015) v sume 2.857,29 eur + úroky z omeškania vyčíslené do 31.8.2018 vo výške 703,54 eur, čo spolu predstavuje sumu 3.560,83 eur. Od uvedenej sumy boli odrátané úhrady žalovaného započítané na úroky spolu v sume 308,92 eur (3.560,83 eur - 308,92 eur = 3.251,91 eur), žalobca si však uplatnil len sumu 3.251,86 eur, ktorú mu súd v žiadanej výške priznal. Ako dôvodný súd vyhodnotil v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj žalobcom uplatnený úrok

z omeškania v súlade s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., teda 5,05 % ročne, keďže základná sadzba ECB bola k prvému dňu omeškania, ktorým bol prvý deň nasledujúci po zosplatnení úveru, t.j. 8.12.2015 vo výške 0,05 %, ktorá sa zvyšuje o 5 percentuálnych bodov. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.000 eur od 1.9.2018 do zaplataenia. Súd žalobu v časti uplatnených úrokov z úveru po zosplatnení úveru, t.j. vyčíslených úrokov od 7.12.2015 do 31.8.2018 vo výške 1.039,27 eur (žiadané úroky 4.291,13 eur mínus priznané úroky 3.251,86 eur) ako aj uplatnených zmluvných úrokov vo výške 20,90 % ročne zo sumy 5.000 Eur od 1.9.2018 do zaplataenia ako nedôvodnú zamietol. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že má nárok na úrok z úveru aj po zosplatnení úveru. Podľa názoru súdu, úrok z úveru prináleží veriteľovi (žalobcovi) len do zosplatnenia, od tohto momentu má žalobca ako veriteľ nárok na úrok z omeškania. Podľa ustálenej súdnej praxe, dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ale aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi žalobcom a žalovaným. Pokiaľ žalobca ako veriteľ považoval celý dlh za splatný, potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, a nie už úrokov z úveru. Právny názor, podľa ktorého veriteľovi po zosplatnení úveru nepatria zmluvné úroky ale úroky z omeškania, považuje aj Ústavný súd Slovenskej republiky za ústavne akceptovateľný, ktorý názor vyslovil v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012. Záver, podľa ktorého veriteľovi po zosplatnení úveru nepatria zmluvné úroky vyslovil aj Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, ktorý uzavrel, že ak v dôsledku predčasného zosplatnenia úveru nastane stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. K rovnakým záverom došiel aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 15Co/871/2014 zo dňa 02.09.2015 a Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch sp. zn. 5Co/479/2015 zo dňa 10.02.2016 a sp. zn. 6Co/304/2015 zo dňa 18.07.2017, sp. zn. 27Co/220/2017 zo dňa 28.11.2017, sp. zn. 6Co/303/2017 zo dňa 18.07.2017. Súd ako dôvodne uplatnené a preukázateľne vynaložené ďalej priznal žalobcovi poplatky vo výške 4,47 eur podľa Článku 4 odsek 1 zmluvy o úvere v spojení so Sadzobníkom poplatkov účinným od 1.10.2014, t.j. poplatok za výzvu na splatenie úveru s príslušenstvom vo výške 3,32 eur a za upozornenie pred výzvou žalobcu na splatenie celého úveru vo výške 1,15 eur. Vo zvyšnej časti, t.j. v časti uplatneného poplatku vo výške 10 eur za 1. Upozornenie na úverovom účte zo dňa 4.5.2015, 25 eur za 2. Upozornenie na úverovom účte zo dňa 8.6.2015, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko vynaloženie takéhoto poplatku nemal súd preukázané a navyše sa jedná podľa ustálenej judikatúry o neprijateľnú zmluvnú podmienku a tiež čo do poplatku za výzvu na splatenie úveru s príslušenstvom v časti 0,18 eur, keďže v zmysle Sadzobníka poplatkov za výzvu na splatenie úveru pri dobrej pôžičke predstavuje sumu 3,32 eur (v zmysle 3. časti bodu 3.1. úvery pre obyvateľstvo Sadzobníka poplatkov účinného od 1.10.2014), a nie 3,50 eur. Dôvodnosť nároku na uplatňovanie vyššieho poplatku ako súdom priznaného žalobca v konaní nepreukázal. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Pri určení rozsahu náhrady trov konania súd vychádzal z uplatneného nároku, ktorý v prípade nároku určeného percentom súd pre výpočet náhrady trov konania vyčíslil ku dňu rozhodnutia, t. j. k 6.6.2019. Žalobca teda celkovo žiadal, aby ku dňu rozhodnutia mu žalovaný zaplatil sumu 10.322,56 eur, čo predstavuje istinu 5.000 eur, úrok z istiny 4.291,13 eur, úrok 20,90 % z 5.000 eur od 1.9.2018 do 6.6.2019 = 798,78 eur, úrok z omeškania 5,05 % ročne z 5.000 eur od 1.9.2018 do 6.6.2019 = 193 eur a bankové poplatky 39,65 eur. Žalobca mal neúspech čo do sumy 1873,23 eur t. j. čo do sumy uplatnených vyčíslených úrokov z úveru od 7.12.2015 do 31.8.2018 vo výške 1.039,27 eur, čo do sumy 798,78 Eur (zmluvného úroku z úveru 20,90% ročne zo sumy 5.000 eur od 1.9.2018 do 6.6.2019), čo do sumy 35,18 eur (nepriznanej časti uplatnených bankových poplatkov). Z toho vyplýva, že žalobca bol úspešný čo do sumy 8.449,33 eur (t. j. istiny 5.000 eur, vyčíslených úrokov a úrokov z omeškania 3.251,86 eur, úroku z omeškania 5,05% ročne z 5.000 eur od 1.9.2018 do 6.6.2019 = 193 eur a bankových poplatkov 4,47 eur), neúspešný čo do zaplataenia 1.873,23 eur, čo predstavuje, že bol úspešný v rozsahu 81,85 % a jeho neúspech bol v rozsahu 18,15 %. Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu jeho rozdielu, t.j. v rozsahu 63,70 % (81,85 % - 18,15 %).

4. Proti tomuto rozsudku čo do výroku II. a III, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v dôsledku ktorého Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 16Co/87/2019 - 161 zo dňa 02.12.2020 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o zamietnutí žaloby a vo výroku III. o náhrade trov konania zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku II. a III. odôvodnil skutočnosťou, že reagujúc na aktuálnu rozhodovaciu činnosť,

po podaní odvolania bola najvyšším súdom právna otázka (ne)možnosti kumulácie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po zosplatnení úverovej zmluvy riešená v uznesení zo dňa 16. júna 2020 sp. zn. 5Cdo/42/2020 ako aj v ďalších rozhodnutiach, (napr. 1Cdo/94/19, 3Cdo/113/2019, 7Cdo/118/2019, 8Cdo/237/2019, 9Cdo/24/2020, 9Cdo/6/2020). Vo veci sp. zn. 5 Cdo 42/2020 Najvyšší súd (o. i.) uviedol: „Zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou podliehajúcou zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Tento zákon ale nepokryva všetky otázky vzniku úverového zmluvného vzťahu, práv a povinností strán, ktoré zo zmluvného vzťahu vyplývajú, riešenia otázok, na akú dobu je dlžník povinný platiť úroky z poskytnutého úveru, vzťah úrokov z úveru a úrokov z omeškania, výšku úrokov z omeškania, ktoré sú predmetom úpravy Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere tzv. absolútnym obchodom, a preto bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere § 497 a nasledujúce. Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu, účastníkom ktorého je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať (§ 52 ods. 2 OZ). Najvyšší súd vo veciach sp. zn. 5Cdo/42/2020, 1Cdo/94/19, 3Cdo/113/2019, 7Cdo/118/2019, 8Cdo/237/2019, 9Cdo/24/2020, 9Cdo/6/2020 dospel k zhodnému riešeniu právnej otázky vedúcej k záveru, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri prípadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Nakoľko v zmysle uvedených záverov Najvyššieho súdu SR žalobcovi by sa malo na dojednaných zmluvných úrokoch z úveru dostať od žalovaného len toľko, koľko by pri riadnom plnení povinností žalovaný zaplatil na úrokoch úveru ako cenu peňazí, je potrebné dokazovaním zistiť, koľko by pri riadnom plnení povinností žalovaný zaplatil na úrokoch úveru a koľko už na úrokoch úveru pred zosplatnením úveru zaplatil. (Doposiaľ, ako vyplýva z obsahu spisu, zaplatil celkom 308,92 eur, ktorú sumu žalobca započítal na úroky - úrok z omeškania a zmluvný úrok). Len rozdiel medzi týmito peňažnými sumami môže byť žalobcovi ako veriteľovi priznaný. S ohľadom na formuláciu žalobného petitu, kedy žalobca žiada priznanie úrokov z úveru po zosplatnení, t.j. vyčíslených úrokov od 07.12.2015 do 31.08.2018 vo výške 1.039,27 eur, ako aj uplatnených úrokov vo výške 20,90 % ročne zo sumy 5.000,00 eur od 01.09.2018 do zaplataenia, je možné potom žalovaného zaviazat' k zaplataeniu takto požadovaných úrokov z úveru, najviac však do sumy zistenej ako rozdiel medzi úrokmi, ktoré by pri riadnom plnení povinností žalovaný zaplatil na úrokoch úveru a koľko už na úrokoch úveru zaplatil, a vo zvyšku je potom potrebné žalobu žalobcu (ktorý žiadal zaplataenie úrokov do zaplataenia istiny bez obmedzenia celkovej sumy úrokov) zamietnuť. Po vrátení veci súd prvej inštancie zopakuje, resp. doplní dokazovanie v naznačenom smere, vyvodí z neho náležité skutočnosti, ktoré potom posúdi v súlade s vyššie uvedeným právnym názorom najvyššieho súdu. Opätovne potom vo veci ohľadne prevyšujúcej časti žaloby žalobcu rozhodne. V novom rozhodnutí je súd prvej inštancie povinný rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP.

5. Súd prvej inštancie je v zmysle § 391 ods. 2, 3 CSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

6. Žalobca písomným podaním zo dňa 25.01.2021 zobral žalobu v časti o zaplataenie zmluvného úroku vo výške 20,90 % ročne zo sumy 5 000,00 Eur od 26.12.2024 do zaplataenia späť a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplataiť žalobcovi vyčíslené zmluvné úroky vo výške 1.039,27 eur (rozdiel žiadaných a priznaných), zmluvný úrok vo výške 20,90 % ročne zo sumy 5.000,00 eur od 01.09.2018 do 25.12.2024 (konečná splatnosť úveru) a bankové poplatky vo výške 35,21 eur.

7. V zmysle § 180 CSP súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti strán sporu, ktoré svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s prejednaním sporu v ich neprítomnosti.

8. Súd opätovne vykonal dokazovanie oboznámením sa so Zmluvou o úvere - dobrá pôžička zo dňa 9.12.2014, Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 7.12.2015 a doručenkou od žalovaného k tejto výzve, upozornením - výzvou na splataenie dlžnej časti úveru zo dňa 19.11.2015, podacím hárkom č. EPH005726684, Aktuálnym stavom úveru ku dňu 31.8.2018, Sadzobníkom poplatkov právneho predchodcu žalobcu účinným od 1.10.2014, Obchodnými podmienkami právneho predchodcu žalobcu pre spotrebiteľské úvery účinnými od 28.6.2014, Všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu žalobcu účinnými od 28.6.2014, výpisom z účtu žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Dňa 9.12.2014 uzatvoril právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o úvere dobrá pôžička (ďalej len zmluva o úvere), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 5.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať spolu s úrokom vo výške 20,90 % ročne, pri RPMN 23,01 %, priemernej RPMN 17,33 %, a to v pravidelných 120 mesačných splátkach vo výške 101 eur splatných k 25. dňu kalendárneho mesiaca, pri celkovej čiastke úveru vo výške 11 943,61 eur.

10. Z upozornenia - výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 19.11.2015 vyplýva, že žalovaný bol k uvedenému dňu v omeškaní s platením splátok predmetného úveru viac ako tri mesiace pokiaľ ide o sumu vo výške 737,23 eur, žalovaný bol zároveň upozornený, že v prípade neuhradenia uvedenej sumy, môže žalobca vyhlásiť úver za predčasne splatný.

11. Z Výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 7.12.2015 vyplýva, že žalobca oznámil žalovanému, že z dôvodu podstatného porušenia predmetnej zmluvy o úvere zo strany žalovaného, žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru k 7.12.2015 a žiadal žalovaného o úhradu celého dlhu vo výške 5.783,12 eur do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Z doručienky k uvedenej výzve súd zistil, že žalovaný uvedenú výzvu prevzala dňa 16.12.2015, čo potvrdil svojím podpisom na doručenke.

12. Z prehľadu splácania súd zistil, že žalovaný od poskytnutia úveru uhradil na úver celkovo sumu 308,92 eur (dňa 25.1.2015 sumu 101,00 eur, dňa 25.2.2015 sumu 101,00 eur, dňa 25.3.2015 sumu 101,00 eur a dňa 25.4.2015 sumu 5,92 eur).

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo

osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.
(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

22. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

28. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

29. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

30. Vzhľadom k tomu, že žalobca zbral žalobu späť v časti o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 20,90 % ročne zo sumy 5 000,00 eur od 26.12.2024 do zaplatenia, súd konanie v tejto časti zastavil.

31. Predmetom konania zostal nárok žalobcu na zaplatenie vyčíslených zmluvných úrokov vo výške 1.039,27 eur (rozdiel žiadaných a priznaných), zmluvných úrokov vo výške 20,90 % ročne zo sumy 5.000,00 eur od 01.09.2018 do 25.12.2024 (konečná splatnosť úveru) a bankových poplatkov vo výške 35,21 eur. Po preskúmaní veci a na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je sčasti dôvodný.

32. Ako dôvodne uplatnený súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 4.334,20 Eur, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi sumou celkovej čiastky úveru uvedenej v zmluve 11.943,61 eur a poskytnutej istiny 5000,- eur, t.j. suma 6.943,61 eur (úrok, ktorý by žalovaný žalobcovi uhradil pri riadnom plnení zo zmluvy o úvere t.j. od vzniku zmluvného vzťahu 25.1.2015 až do konečnej

splatnosti úveru dňa 25.12.2024), čo zodpovedá aj aktuálnej judikatúre najvyššieho súdu (rozhodnutie NS SR sp.zn 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020), po odpočítaní sumy 2.857,29 eur (suma priznaných úrokov rozsudkom č.k. 6Csp/41/2018-130 zo dňa 6.6.2019, t. j. úroky od počiatku zmluvného vzťahu do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru dňa 7.12.2015) a po odpočítaní sumy 247,88 eur, ktorá predstavuje uhradenú sumu žalovaným započítanú pomerne na zmluvné úroky, t.j. po odpočítaní sumy 2.609,41 Eur). Súd vychádzal z nasledovného: celkom žalobca na úroky (úroky a úroky z omeškania) započítal úhrady žalovaného vo výške 308,92 Eur, dlžné zmluvné úroky predstavovali 2.857,29 Eur a dlžné úroky z omeškania predstavovali 703,54 Eur, celkom dlžné úroky (úroky a úroky z omeškania) tak predstavovali sumu 3.560,83 Eur. Zmluvné úroky sú v pomere k celkovej dlžnej sume úrokov (úrokov a úrokov z omeškania) vo výške 80,24 % a úroky z omeškania vo výške 19,76 %. Súd tak z úhrady 308,92 Eur, ktorú žalobca započítal na úroky (úroky a úroky z omeškania) sumu 247,88 Eur (80 % z 308,92 Eur) započítal na úhradu zmluvných úrokov a sumu 61,04 Eur (19,76 % z 308,92 Eur) započítal na úhradu úrokov z omeškania. Vo zvyšnej časti uplatnených zmluvných úrokov súd žalobu zamietol, nakoľko žalobca si nárok na zaplatenie zmluvných úrokov vyčíslil ako úrok, ktorý by žalovaný zaplatil pri absolútnom neplnení svojich zmluvných povinností (vo výške 1 039,27 eur a 20,90 % ročne zo sumy 5.000,00 eur od 01.09.2018 do 25.12.2024), keď vychádzal z celej istiny 5.000,00 eur, ktorá však predstavuje celú neuhradenú istinu, teda svoj nárok si nevyčíslil ako úrok, ktorý by žalovaný zaplatil pri riadnom plnení svojich zmluvných povinností, kedy sa dlžná istina znižuje pravidelným splácaním zmluvne dojednaných splátok). Obdobne rozhodol aj KS TN v rozsudku pod sp.zn. 17CoCsp/23/2020 zo dňa 30.07.2020).

33. Vzhľadom na uvedené súd žalobu vo zvyšku zamietol, t.j. čo do úrokov prevyšujúcich sumu 4.334,20 eur (vyčíslené zmluvné úroky 1.039,27 eur a zmluvný úrok 20,90 % ročne zo sumy 5.000,00 eur od 01.09.2018 do 25.12.2024) a tiež žalobcom uplatnených bankových poplatkov v sume 35,21 eur (10,00 eur za 1. Upozornenie na úverovom účte a 25,00 eur za 2. Upozornenie na úverovom účte, nakoľko vznik uvedených poplatkov nemal súd zo strany žalobcu nijakým spôsobom za preukázané a rovnako aj v sume 0,18 eur, keďže v zmysle Sadzobníka poplatkov za výzvu na splatenie úveru pri dobrej pôžičke predstavuje sumu 3,32 eur (v zmysle 3. časti bodu 3.1. úvery pre obyvateľstvo Sadzobníka poplatkov účinného od 1.10.2014), a nie 3,50 eur.

34. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca sa pôvodne domáhal zaplatenia celkom sumy 16.128,07 eur, ktorá suma pozostáva z istiny 5.000,00 eur, úrokov z istiny vo výške 4.291,13 eur (do 31.08.2018), úrokov vo výške 6.604,97 eur (od 01.09.2018 do 25.12.2024 /konečná splatnosť úveru/, úrokov z omeškania 193 eur (od 01.09.2018 do 06.06.2019 - dňa 06.06.2019 pojednávanie, na ktorom súd rozsudkom výrokom I. žalobcovi právoplatne priznal sumu istiny 5.000,00 eur spolu s úrokmi z omeškania), poplatkov v sume 39,65 eur. Súd priznal žalobcovi celkom sumu 12.783,53 Eur t.j. istinu 5.000,- Eur, úroky a úroky z omeškania vo výške 3.251,86 Eur, úroky z omeškania 193 Eur (úrok z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 5.000,00 eur od 01.09.2018 do zaplatenia /06.06.2019/), bankové poplatky 4,47 Eur a zmluvné úroky (v poradí druhým rozsudkom) 4.334,20 Eur. Vzhľadom k uvedenému, žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 79,26 %, neúspech mal v rozsahu 20,74 %. Žalobcovi tak prislúcha nárok na náhradu trov konania (prvostupňového ako aj odvolacieho) v pomere 58,52 % (79,26 % - 20,74 %). O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku cestou Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis; § 127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, a) že neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne

obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok), v prípade výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých podať na príslušný súd návrh na vykonanie výkonu rozhodnutia.